

---

titel	Verder met het Evangelie van Jezus Christus (3)
ondertitel	<i>Homo's en lesbiennes in de gemeente van Christus</i>
auteur	Rose, Wolter
achtergrond	GKV
bron	De Reformatie, 21/02/2009
jaartal	2009
thema	

Inleiding of samenvatting inhoud artikel

Deze serie van drie artikelen bevat de tekst van een lezing voor Contrario. Ze gaan over de vraag hoe we als homo's en lesbiennes samen met de rest van de gemeente van Christus verder kunnen komen. Het is een verslag van een persoonlijke zoektocht en lezing van de Bijbel. Over identiteit, geaardheid en het gezag van de Schrift.

Dit is het derde in een serie van drie artikelen.

Verder met het Evangelie van Jezus Christus (3)

Homo's en lesbiennes en de gemeente van Christus (3)

W.H. Rose

In de eerste twee delen hebben we eerst aan de hand van vier woorden (vrijspraak, adoptie, glorie en transformatie) ons bezig gehouden met de vraag: wat zit er allemaal in het Evangelie? Vervolgens maakten we een begin met de vraag wat dat concreet betekent voor het samen opgaan van homo's/lesbiennes en de (rest van de) gemeente van Christus: hoe komen wij samen verder met het Evangelie? In dit laatste deel ronden we een voorlopig antwoord op die vraag af, om tenslotte uit te komen bij de vraag: wat betekent het Evangelie concreet voor jou als homo/lesbienne, hoe kom jij verder met het Evangelie?

2.2 Het Evangelie is het belangrijkste element in je identiteit

Het Evangelie helpt ons ook verder wanneer we nadenken over identiteit. De identiteit van mensen is opgebouwd uit een complex van elementen. Daar zit altijd een bepaalde ordening in. Bepaalde elementen die je identiteit bepalen, staan hoger genoteerd dan andere. Ik zou willen beweren dat het Evangelie een element in je leven brengt dat het meest bepalend is voor je identiteit. De God die als Hoogste Rechter je heeft vrijgesproken, is tegelijk degene die je een nieuwe identiteit geeft als lid van zijn huisgezin. Het belangrijkste in de identiteit van een christen is het gegeven dat je door God als kind bent aangenomen. Dat geldt ook voor al je broeders en zusters in de gemeente: net als jij zijn zij zonen en dochters van God. Dat betekent, zou ik willen beweren, dat jij meer gemeenschappelijk hebt met een medechristen dan met iemand die dezelfde seksuele geaardheid heeft als jij. Dat geldt zelfs - en nu wordt het echt lastig - wanneer het gaat over die broeder of zuster die jou zoveel problemen geeft vanwege zijn homofobe opstelling.

Een goede graadmeter voor wat voor iemand belangrijke elementen in zijn of haar identiteit zijn is de manier waarop iemand omgaat met kritiek. Iemand zegt iets dat een ander opvat als kritiek op zijn geloof. 'Dus eigenlijk zeg je dat er iets mis is met mijn geloof?!' De manier waarop het gezegd wordt, maakt duidelijk dat dat iets is waar je vanaf moet blijven.

Het Evangelie kan je helpen om op een ontspannen manier met kritiek om te gaan, zelfs wanneer de manier waarop die kritiek geformuleerd is fout is. God heeft als Hoogste Rechter mij vrijgesproken, hij heeft als Vader mij aanvaard en hij heeft mij lief, terwijl hij nog veel meer reden heeft om kritiek te hebben op mijn geloof dan dat ene punt waarop ik op dat moment wordt aangesproken. Als je dat tot je door laat dringen, dan kun je ontspannen omgaan met kritiek, ook als het om iets gevoeligs gaat als jouw geloof. Misschien zit er wel iets in die kritiek, in ieder geval kun je er eens rustig over nadenken.

In de samenleving wordt er soms zomaar 'homofob' geroepen, of met de rechter gedreigd als iemand iets zegt over homo's dat niet goed valt. Het is duidelijk wat 2.3 Een dubbele verlegenheid en een dubbele bekering 17 voor mensen die zo reageren heel belangrijk is in hun identiteit is: een correcte visie op homoseksualiteit, of iemands eigen homoseksuele geaardheid.

Zijn wij als christelijke homo's soms ook niet overgevoelig, wanneer iemand zich mengt in het gesprek over homoseksualiteit en dingen zegt waar we aanstoot aan nemen? En op een bepaalde manier is het misschien soms waar dat hetero's makkelijk praten hebben. Maar of iemand iets waar of zinnigs inbrengt in het gesprek staat volgens mij uiteindelijk los van het feit wie het zegt en wat voor iemand dat is.

Sta ik open voor wat een ander zegt, ook als het kritisch is, of voel ik me meteen in de kern van mijn bestaan bedreigd wanneer iemand iets kritisch zegt over een onderwerp dat mij diep raakt? Als je beseft dat je identiteit vast ligt in wat God in jouw leven gedaan heeft en doet, dan kun je even een stapje terug doen en tegen jezelf zeggen: relax, je ziel en zaligheid hangt niet af van je geaardheid.

2.3 Een dubbele verlegenheid en een dubbele bekering

Er gaat nogal eens wat mis in het samenleven van de gemeente van Christus en homo's en lesbo's in haar

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

midden. Een van de redenen heeft te maken met wat ik zou noemen een dubbele verlegenheid. Er is verlegenheid omdat mensen homoseksualiteit vreemd of eng vinden. Soms krijgen ze het woord homoseksuelen nauwelijks over de lippen. Die verlegenheid is naar mijn mening ongepast. Er is nog een andere verlegenheid: als homo's van hun broeders en zusters verwachten dat zij het goed vinden wanneer ze een seksuele relatie met iemand van hetzelfde geslacht aangaan, dan brengen zij veel van hun broeders en zusters in grote verlegenheid. Ze vragen hen dan om in te stemmen met iets dat naar de overtuiging van die broeders en zusters tegen de wil van God ingaat, zonde is. Die verlegenheid is naar mijn mening niet onterecht, en ik persoonlijk, zelf homo, deel die verlegenheid. Willen we samen verder komen, als christelijke gemeente en de homo's en lesbo's in haar midden, dan moet er zoiets komen als een dubbele bekering.

1. Zouden dingen die nu vastzitten niet in beweging kunnen komen wanneer broeders en zusters zich bekeren, de rechte weg naar het ware Evangelie bewandelen, en zich ontworstelen aan een ongepaste verlegenheid omtrent homoseksualiteit en homo's en lesbo's binnen en buiten de christelijke gemeente?
2. Zouden dingen die nu vastzitten niet in beweging komen wanneer broeders en zusters zich bekeren, de rechte weg naar het ware Evangelie bewandelen, en erkennen dat het pleiten voor het als normaal aanvaarden van een seksuele relatie tussen mensen van hetzelfde geslacht in het koninkrijk van God een heilloze weg is, omdat het ingaat tegen de wil van de Koning die dezelfde is als de Hoogste Rechter die je heeft vrijgesproken en dezelfde als de Vader die jou als zijn kind heeft aangenomen? Eigenlijk zou het een driedubbele bekering moeten worden.
3. Zouden dingen die nu vastzitten niet in beweging komen wanneer broeders en zusters zich bekeren, de rechte weg naar het ware Evangelie bewandelen, en samen gaan ontdekken dat homo's en lesbo's werkelijk iets te bieden hebben aan de christelijke gemeente in een samenleving die steeds harder seculariseert?

Ik heb geen illusie dat dan opeens alle problemen rond de positie van homo's en lesbo's in de christelijke gemeente verdwenen zijn. Dit is nog maar het begin. Maar het zou wel een doorbraak zijn. Vraag je daarmee niet heel veel, en dan ook nog eens vooral van mensen die vaak het gevoel hebben er binnen de christelijke gemeente alleen voor te staan? Is het niet teveel gevraagd? Als er geen Evangelie was, zou het inderdaad teveel gevraagd zijn. Zonder Evangelie is zo'n driedubbele bekering naar mijn diepste overtuiging volstrekt onmogelijk. Maar met zo'n Evangelie, en met zo'n God, en met zo'n Christus is dit, opnieuw naar mijn diepste overtuiging, niet teveel gevraagd. Alleen met het Evangelie van Jezus Christus komen we samen verder.

3 Jij verder met het Evangelie van Jezus Christus

Er zit meer in het Evangelie. Het Evangelie is niet alleen vrijspraak en transformatie. Daar zit nog het een en ander tussen: adoptie en glorie. Vier woorden. En je hebt ze alle vier nodig, elke dag van je leven. Je hebt elk van de vier nodig. Je kunt het christelijke leven vergelijken met een vierwielaangedreven voertuig. Met alleen maar aandrijving op één wiel, dat van de vrijspraak, kom je niet ver: je blijft in een cirkeltje rondbewegen. Met aandrijving op twee wielen, vrijspraak en transformatie, kun je een eind komen, maar alleen zolang je je op de verharde weg bevindt. Als het terrein ruiger wordt, met hobbels en kuilen, hellingen, zand en modder kom je met tweewielaandrijving vroeg of laat vast te zitten.

Een mensenleven speelt zich meestal op ruig terrein af. Als je in die omstandigheden vooruit wilt komen, dan heb je de vierwielaandrijving van het Evangelie nodig: vrijspraak, adoptie, glorie, en transformatie. Het Evangelie doet je elke dag opnieuw realiseren dat de Hoogste Rechter je heeft vrijgesproken, en hij heeft het laatste woord. Het bepaalt je telkens weer bij wat het hoogst genoteerd staat als het gaat om je identiteit: God zegt tegen je: ik ben je Vader, jij bent mijn kind.

In het Evangelie opent God je ogen en nodigt hij je uit: zie en doe je tegoed aan de glorie van God, de glorie van Christus. Die uitdrukking je tegoed doen aan heb ik bewust gekozen. We gebruiken hem meestal als het gaat om het genieten van een fantastische maaltijd. En daar gaat het om: hoe meer je ziet van de glorie van God, hoe meer je ervan gaat genieten. Misschien lijkt het wel onvoorstelbaar: genieten van God en van zijn glorie. Maar dat is de bedoeling van Gods reddingsplan: dat mensen zijn glorie gaan ontdekken en zich daaraan tegoed doen. Daar gaat het om in het Evangelie van de glorie van Christus, die het beeld van God is.

3.1 De goede strijd begint met vechten voor...

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

Ons leven speelt zich vaak af op ruig terrein. Dat betekent moeite en inspanning. Het woord strijd is niet overdreven. En dan hebben we het vaak over vechten tegen..., vechten tegen zonde en tegen verleiding. Het Evangelie van de glorie van Christus leert ons dat vechten tegen... vers twee is. De strijd wordt nooit een goede strijd als je niet begint met vechten voor... , vechten voor vreugde en voldoening in God. Wat gebeurt er als je gewoon begint met vechten tegen..., tegen zonde en verleiding, en het vechten voor... overslaat? Dan wordt het veel en veel moeilijker om Nee te zeggen. Voor je staat levensgroot een belofte van voldoening. Misschien herinner je nog van een vorige keer hoe goed die voldoening smaakte. Als je Nee zegt, wat houdt je dan nog over? Dan heb je niets meer, zo voelt het. En de duivel, de wereld, en je eigen vlees stellen alles in het werk om dat gevoel te versterken. Dat gevecht houd je nooit vol.

Wat gebeurt er als je begint met vechten voor... , voor vreugde en voldoening in God en in Christus? Voor je staat levensgroot een belofte van voldoening. Als je Nee zegt, dan val je niet in een gat. Dan heb je altijd Christus nog. Alleen als je je tegoed doet aan Christus en zijn glorie, houd je het gevecht vol. Er is een voldoening die groter is dan de voldoening die de zonde je voorhoudt. Het blijft een gevecht, laat daar geen illusie over bestaan. Het doet pijn, er vloeien tranen. Maar dat is maar één kant van het verhaal. Naast dat verdriet staan ook mooie momenten. Je proeft dat de Heer goed is, je doet je tegoed aan zijn glorie. Dat smaakt naar meer. Niets is mooier dan dat.

we hebben verdriet maar toch zijn we altijd verheugd
2 Korintiërs 6:10 NBV

3.2 Kinderen, erfgenamen, samen met Christus, lijden en glorie

We praten vaak over het christelijke leven met behulp van modellen: het koninkrijk, of navolging. Ik zou willen voorstellen daar een derde model aan toe te voegen. Als je het model navolging gebruikt, dan kan het gebeuren dat je alleen nog maar aan kruisdragen denkt. Als je niet oppast, dan kun je gemakkelijk uit het oog verliezen wat Jezus zelf voor ogen stond toen hij bewust de weg naar het kruis insloeg. Toen hij die keus maakte zag hij twee dingen: het kruis, en tegelijk vreugde. Die manier van kijken wordt ons aanbevolen in Hebreëën 12:

Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof: denkend aan de vreugde die voor hem in het verschiets lag, liet hij zich niet afschrikken door de schande van het kruis. Hij hield stand en nam plaats aan de rechterzijde van de troon van God. Laat tot u doordringen hoe hij standhield toen de zondaars zich zo tegen hem verzetten, opdat u niet de moed verliest en het opgeeft. Hebreëën 12:2-3 NBV

Het model dat ik zou willen toevoegen is niet in één woord samen te vatten, ik heb meer woorden nodig. Dat is bewust. Met meer woorden kun je versmalling van je blik en je visie tegen gaan. De woorden zijn ontleend aan Romeinen 8:

kinderen, erfgenamen, samen met Christus, lijden en glorie

- De woorden kinderen en erfgenamen staan in het meervoud. Het gaat over mensen in een gemeenschap.
- De bevoorrechte positie die God ons geeft als kinderen en erfgenamen hebben we samen met Christus. Het gaat in het Evangelie ten diepste om een persoon.
- Het leven als christen staat onder de spanning die wordt opgeroepen door de laatste twee woorden: lijden en glorie.
- Het lijden heeft niet het laatste woord. We delen in de glorie van Christus.

Het laatste bijbelboek staat vol met doorkijkjes naar die glorie van Christus. Johannes schildert met woorden. En voor onze ogen ontvouwt zich de glorie van Christus. Een zo'n doorkijkje vinden we in Openbaring 7:17. Zoals zo vaak is de glorie van Christus extra indrukwekkend, omdat het zo'n opvallende, in dit geval bijna surrealistische combinatie is.

Probeer het je voor te stellen: Christus is het lam, en tegelijk de herder:

het Lam op de troon zal hun herder zijn en hen leiden naar de waterbronnen van het leven, en God zal elke traan uit hun ogen wissen.

Openbaring 7:17 GNB

Dr. Wolter Rose is hoofddocent Semitische Talen aan de Theologische Universiteit in Kampen

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>